

**SPOLEČNÁ LABORATOŘ BIOLOGIE NÁDOROVÉ BUŇKY 1, LÉKAŘSKÉ FAKULTY UNIVERSITY
KARLOVY PRAHA A FYZIOLOGICKÉHO ÚSTAVU AV ČR**

Prof. MUDr. Aleksi Šedo, DrSc., Ústav biochemie a experimentální onkologie, 1. LF UK

U Nemocnice 5, 128 53, Praha 2

Tel/Fax.: +420-2-2496 5826, Mobile: +420-728 748 692, E-mail: Aleksi@mbox.cesnet.cz,

www.lf1.cuni.cz/lbnb

**Oponentský posudek bakalářské práce Lucie Kohoutové „Glutamátcarboxypeptidasa II
jako marker karcinomu prostaty“**

Práce kandidátky je zaměřena na problematiku vysoce zajímavou z pohledu biologického a velmi důležitou z pohledu klinické medicíny. Hlavním cílem práce bylo provedení rešerše shrnující dosavadní poznatky o významu glutamátcarboxypeptidasy II (GCPII) v diagnostice a léčbě karcinomu prostaty. Dalším cílem bylo *de facto* seznámení se s několika metodami, které pravděpodobně kandidátka bude nadále používat ve své laboratorní práci.

Při hodnocení bakalářské práce je třeba předpokládat teprve vznikající zkušenost s prací s literaturou a prezentací jak vlastních, tak citovaných výsledků. Z toho vyplývá několik drobných nedostatků formulačních. Jako příklad uvádím nadbytečná opakování již jednou konstatovaných skutečností (např str 30 odst 4 a 6); „orgánově ohraničené onemocnění karcinomu prostaty (str 16)“; „...exprese mRNA při BHP a PC u stejných (?) pacientů (str 26), poslední odstavec str 29 atd. a gramatických (německé „orchiektomie“ místo českého orchiektomie, nesprávné používání interpunkce atd.). Rovněž je třeba předejít nepřesnostem (androgenní terapií je pravděpodobně míněna antiandrogenní terapie – str 23). Doporučil bych se vyhnout „populárním“ zdrojům (např. www.zdravaRodina.cz, ref 12), jejichž obsah i slovník zhusta nepředstavuje to nejlepší z medicíny. Glutamátcarboxypeptidasa II se uvádí bez rozdělení, jedním slovem.

Otázky:

1) Jak si autorka vysvětluje protichůdná konstatování uvedená v 3. a 4. odstavci na str 22

2) Může autorka vysvětlit zdánlivý rozpor – terapeutické podávání „analog nebo antagonistů gonadoliberinů“ (str 13) - jako prostředku chemické kastrace? Problematiku „superreaktivních“ agonistů GnRH, kterou patrně má na mysli a která představuje moderní přístup posledních let autorka jinde v textu neuvedla.

Autorka předložila obsáhlý přehled dosud publikovaných výsledků. Hlavním význam práce – orientovat se v problematice, již se bude patrně v budoucnosti věnovat a uvědomit si kontext s klinickou medicínou – tak je nepochybně splněn. Rovněž oceňuji přítomnost praktické části. Je dobrou „iniciací“ pro příští práci autorky, včetně kontaktu s technickými problémy (1. odstavec str 65) a tím prostředkem k budování vysokého frustračního prahu, nezbytného pro vědeckou práci.

Předloženou práci doporučuji přijmout k obhajobě.

V Praze, 15.6.2006

Prof.MUDr.Aleksi Šedo, DrSc